

Angaaende Slutningsbestemmeslen i § 56 skal særlig bemærkes, at Ordet »Omsætning« ikke er benyttet alene i Betydning af Fornyelse, men er tænkt at omfatte saavel saadan Fornyelse som Erhvervelse, Afhændelse o. s. v.

Tilføjjelsen til § 57 (ældre Udkasts § 46) »saaledes som dette (Forretningsomraadet) er bestemt ved Vedtægterne« tilsigter alene større Tydelighed. Med Hensyn til § 57 vil det i øvrigt ses, at det ældre Udkasts § 46, sidste Punktum er udgaaet. Vi finde det nemlig ikke uden Betænkelighed at statuere, at enhver Overtrædelse af Forbudet i § 57 ubetinget skal anses som et Kontraktsbrud, der giver Selskabet Ret til at afskedige Direktøren, uden at han har Krav paa Vederlag for den resterende Funktionstid, men mene, at den almindelige Bestemmelse i § 50, 2det Stykke vil give tilstrækkelig Betyggelse.

Med Hensyn til Forholdet mellem § 17 Nr. 13 og § 53, 1ste Stykke finde vi Anledning til særlig at bemærke, at Bestemmelsen i § 17 alene tjener til at oplyse, hvem der in concreto maatte være berettiget til at tegne Firmaet. § 53, 1ste Stykke giver derimod for det første den almindelige Bestemmelse, at Direktionen som saadan og, med mindre andet i Overensstemmelse med Vedtægterne er anmeldt og kundgjort, tilige Bestyrelsen altid kan handle paa Selskabets Vegne, saaledes at Tredjemand bliver berettiget ved Retshandler med den. Dernæst er i § 53 indeholdt den almindelige Bestemmelse om, hvem der kan anmeldes som signaturberettiget; derfor have vi i § 53, 2det Stykke optaget Bestemmelsen fra det ældre Udkasts § 44 om, at Direktionen, for saa vidt Vedtægterne ikke bestemme anderledes, ikke uden Bestyrelsens eller, hvor ingen saadan findes, Generalforsamlingens Bemyndigelse kan meddele nogen Prokura. Heri ligger bl. a. ogsaa, at Bestyrelsen, hvor en saadan findes, under Vedtægternes Tavshed maa anses som den til at meddele Prokura kompetente Myndighed. I § 53 rummes herefter samtlige almindelige

Bestemmelser angaaende Signaturberettigelsen.

Angaaende Bestemmelsen i § 60 forudsætte vi — da Overenskomster om Lønning med Andel i Bruttoindtægt eller Bruttooverskudet af Driften ere ulovlige — at det i Henhold til saadan Overenskomst erlagte maa kunne søges tilbage af Selskabet.

Paa dette Sted skal endnu tilføjjes, at det overhovedet — med mindre det modsatte udtrykkelig maatte fremgaa at være Meningen — gælder, at det, overalt hvor der i Udkastet er tillagt Bestyrelsen en vis Beføjelse, naturligvis ikke kræves, at samtlige Bestyrelsens Medlemmer deltage, men at det, med mindre andet udtrykkelig maatte fremgaa, er tilstrækkeligt, at blot et efter Vedtægterne beslutningsdygtigt Flertal deltager.

Til § 61 (Ældre Udkast § 50.)

Paragraffens 1ste til 3die Stykke svarer til det ældre Udkasts § 50, dog have vi ment at kunne lade dettes sidste Punktum om, at der for Valg og Lønning af Revisorer for det første Regnskabsaar kan fastsættes særlige Regler i Vedtægterne, udgaa som overflødig.

Under 13. Oktober 1910 modtog Udvalget fra Ministeriet for Handel og Søfart den som Bilag C. optrykte Skrivelse.

Udvalget, der allerede forinden i Udkastets § 67 havde optaget en Bestemmelse, hvorefter en Minoritet af Aktieejere efter Omstændighederne kan fordre, at Selskabets Status skal undersøges af en autoriseret Revisor, for saa vidt Skifteretten giver deres Begæring om Undersøgelse i Anledning af Stifternes, Bestyrelsens, Direktionens, Revisorerne eller Likvidatorers Forhold Medhold, har, foranlediget ved fornævnte Skrivelse, paa ny taget Spørgsmaalet om tvungen Anvendelse af autoriserede Revisorer op til Overvejelse. Uagtet Udvalget ingenlunde er blindt for de Fordele, som vilde opnaas derved, at Revisorerne eller dog en af disse vælges blandt de auto-